

sikre, at barnet kan bevare den bedst mulige kontakt med begge forældre. Er der mellem forældrene aftalt en udvidet samværsret, må denne som hovedregel lægges til grund ved statsamtets fastsættelse af omfanget af samværsretten. Ud over de individuelle hensyn, der er nævnt i bemærkningerne, må også hensynet til barnets daglige liv og interesser indgå i overvejelserne.

Flertallet forventer, at det stillede ændringsforslag, hvorefter statsamtet skal tilbyde forældre og barnet en børne- og familiesagkyndig rådgivning og vejledning i tilfælde af uenighed om forældremyndighed og samværsret, vil bevirke en formindskelse af de konflikter, der i dag ofte opstår om samkvæmsret, således at forældre og børn kan aftale en for alle parter hensigtsmæssig samværsret.

Herefter indstiller flertallet lovforslagene til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (det konservative folkepartis, venstres, centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) finder det rimeligt at tilpasse familielovgivningens til de stedfundne ændringer i familiemønsteret, men finder lovforslagene – som de er udformet – for vidtgående.

Mindretallet har bemærket nogle meget advarende henvendelser og finder, at man med en vedtagelse af disse lovforslag risikerer netop at udsætte de børn, som det er meningen at give større tryghed, for utryghed.

Mindretallet er således ikke overbevist om, at det er bedst for barnet at ændre gældende lov; thi en aftale om fælles forældremyndighed kan meget vel blive udsat for så store problemer, efterhånden som tiden efter skilsmissen går, at den ene part ønsker aftalen ophævet. Mindretallet finder, at sådanne aftaler kan føre til forværring af forældrenes konflikter til yderligere skade for børnene. Resultatet kan blive det, at den ene af forældrene vil have aftalen ophævet. Sker dette, kommer barnet til at opleve den »anden skilsmisse«. Som loven er i dag, forhindrer intet forældre, der skilles, i at indgå aftaler, som gavner barnet. Lovforslagene befrygtes i højere grad end nu at gøre barnet til katebold mellem stridende forældre. Derfor indstiller mindretallet lovforslagene til *forkastelse*

ved 3. behandling og kan ikke stemme for de stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag

til

I. Forslag til lov om ændring af retsplejeloven m.v.

(Sager om ægteskab eller forældremyndighed) (L 23)

Af et *flertal* (S, SF og RV):

Til § 1

1) Efter nr. 18 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 536, stk. 1, indsættes efter sidste punktum som nyt punktum:

»I tvivlstilfælde kan fogedretten udsætte fuldbyrdelsen på indhentelse af en sagkyndig erklæring.«

2) Efter nr. 18 indsættes som nyt nummer:

»02. I § 536, stk. 2, 1. pkt., ændres ordene »en person« til: »en uvildig person.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Baggrunden for ændringsforslaget er, at navnlig fuldbyrdelsen af forældremyndighedsafgørelser kan være så belastende for barnet, at der til brug for fogedrettens afgørelse bør foreligge en sagkyndig erklæring om, hvorvidt barnets sjælelige og legemlige sundhed udsættes for alvorlig fare ved fuldbyrdelse af en afgørelse. Ofte vil der foreligge en eller flere sagkyndige erklæringer, men er dette ikke tilfældet eller finder fogedretten, at der er behov for yderligere sagkyndig vurdering, bør sagen udsættes. Foreligger der modstridende erklæringer, må hensynet til barnet tale for, at der lægges afgørende vægt på en erklæring, ifølge hvilken barnets legemlige eller sjælelige sundhed udsættes for alvorlig fare.

Til nr. 2

Efter retsplejelovens § 536, stk. 2, kan fogedretten ved fuldbyrdelse af bestemmelser om forældremyndighed og udøvelse af samværsret tilkalde en person, eventuelt en re-